Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 42 (930) * miercuri 16 oct. 1963 * 8 pag. 30 bani

CITIȚI IN PAG. 2—3: „DATORIA TA DE PIONIER — INVĂȚĂTURA"

La pădure...

Cîntecul pionieresc răsună vesel ca și în zilele de vară. Dar vacanța s-a terminat! Și totuși... o mulțime de copii cu cravate roșii la gît s-au oprit deunăzi la marginea pădurii.

După ce s-au sfătuit cîteva minute, pionierii Androne Maria, Bădoiu Ion și alții au început cu voioșie munca. Alături de copiii însoțiți cu risul și voia bună, grămezi mari-mari de frunze răsar din loc în loc. „Ce hrană bună vor avea vitele pentru iarnă" — își spuneau între ei școlarii.

În cinstea alegerii noilor active pionierești, pionierii din Brănești participă cu tragere de inimă la diferite acțiuni patriotice.

După scrisoarea pionierului **POPA PETRE**, cl. a VII-a, comuna Brănești, raionul Tîrgoviște.

ALEGEREA PREȘEDINTELUI DE GRUPĂ

INIȚIATIVELE LOR

Reportaj

Este plăcut să faci parte dintr-o clasă a cărei faimă este aceea de fruntașă pe școală la învățătură. Dar, în același timp, este și destul de... greu! Aceasta pentru că, așa cum este firesc, și celelalte clase își doresc și se străduiesc să ajungă primele. Așa s-au gîndit și pionierii clasei a V-a A, de la Școala de 8 ani nr. 19 din Capitală. La adunarea lor de alegere a președintelui de grupă tocmai despre aceasta au discutat. Căpitanu Cornel a fost printre primii care a vrut să vorbească:

— Clasa noastră a fost anul trecut prima din școală, dar eu nu pot spune că am contribuit prea mult la asta. Știți ce note luam: mai mult mediocre decît bune. Anul acesta, nici vorbă nu va mai fi de așa ceva! Ați văzut, n-a trecut decît puțin de la începerea anului școlar și am și luat 8 și 9. N-ar fi rău dacă ar face la fel și Deleanu Irina...

Toți au fost de acord, dar Catranici Mariana a spus:

— Anul trecut, cînd grupa era mai puțin numeroasă, puteam desfășura numai pe detașament unele acțiuni cum sînt intîlnirile cu muncitori fruntași, vizitele în intreprinderi, excursiile. Începînd din acest an, putem organiza și cu grupa astfel de acțiuni.

Toți au fost de acord, iar Dumbravă Violeta a spus:

— Ce interesant ar fi dacă am organiza în grupa noastră și o brigadă artistică de agitație!

Toți au fost de acord, dar Stoicescu Ion a spus:

— Acum, grupa îi cuprinde pe toți pionierii din clasă. La sport nu vă gîndiți? Ce mai echipă de fotbal am putea avea! Și fetele, dacă vor, pot avea una de handbal sau de volei!

Toți au fost de acord, dar Catranici Mariana a spus:

— Anul acesta școala noastră va împlini 100 de ani de la înființare. Trebuie să întîmpinăm această sărbătoare... sărbătorește! Eu propun să pregătim de pe acum cîteva cîntece și poezii frumoase și poate să construim și o machetă a școlii!

Iată că a sosit și momentul alegerii președintelui de grupă. Pionierilor nu le este greu să facă lucrul acesta, pentru că toți se gîndesc că Catranici Mariana este cea mai potrivită. Anul trecut, tot ca președinta de grupă, ea a dovedit multă inițiativă. Așa că toate mîinile s-au ridicat pentru Mariana! Ea va fi cea care, împreună cu grupa, va da viață hotărîrilor luate de adunarea pionierilor din clasa a V-a A.

ELENA TOFAN

„BĂIATUL CU 30 DE PRIETENI"

Așa l-a caracterizat Rarău Rodica pe colegul ei Iancic Ștefan, cînd l-a propus președinte al grupei clasei a V-a A.

— Și știți de ce spun acest lucru? a explicat Rodica. Pentru că Iancic a fost întotdeauna alături de noi, e prieten cu toți copiii din clasă.

— Învață bine, își ajută colegii. Numai că aici, în privința ajutorului, el trebuie să persevereze, să nu se repete întîmplarea de anul trecut cu Sabestyen Atila. Acesta, dacă a văzut că Iancic nu l-a lăsat să copieze temele, n-a mai vrut să fie „ajutat". Aici, cred eu, e și o lipsă a lui Iancic — a spus Coșoiu Florin. El n-a încercat să-i arate lui Atila că greșește, s-a sfiit să-i spună deschis că a copia e un lucru nedemn.

Iancic Ștefan n-a mai fost pînă acum președinte de grupă. Noua lui sarcină presupune o strădanie permanentă de a organiza acțiuni interesante, vii. Pionierilor clasei a V-a A de la Școala medie nr. 15 din Cluj le place nu numai să fie împreună fruntași la învățătură, ci să-și petreacă împreună și timpul liber. Georgiu Ioan a propus să se organizeze în acest an un concurs de patinaj și schi. Meseșan Vasile a venit cu o idee frumoasă: strada pe care s-a construit școala lor poartă numele poetului Al. Vlahuță. Deci, este foarte bine ca într-o adunare, pregătită din vreme, fiecare pionier să spună tot ce știe despre viața și creația acestui scriitor. Fiecare pionier propunea lucruri frumoase și interesante, pentru că fiecare voia ca activitatea lor pionierească să fie vie, să-i intereseze pe toți. Iancic are 30 de prieteni, adică toată clasa.

— Mă voi strădui să avem activități interesante în grupă. Voi însă să mă ajutați! a zîmbit Iancic, emoționat de încrederea pe care i-au acordat-o colegii săi.

OANA MAGDU

IANCIC ȘTEFAN

REPETIȚIE GENERALĂ

În rîndurile spectatorilor se așterne liniștea. Prezentatorul anunță începerea programului artistic cu cîntecul „Țara mea, grădina mea". Melodia veselă umple sala. Ici, colo unii dintre spectatori fredonează și ei cîntecul... Apoi pioniera Dinu Constanța din clasa a VII-a recită. Urmează din nou corul.

Deodată, pe scenă apar rotindu-se în pas săltăreț perechile de dansatori. Pionierii Ștefan Petre dintr-a VII-a și Stegărescu Alexandru din clasa a VI-a sînt de nerecunoscut: grozav mai joacă! Petrică și Alexandru pun mult suflet în interpretarea suitei de jocuri populare romînești.

Bravo, bravo! Sala izbucnește în aplauze...

*

V-am prezentat doar o parte din repetiția programului artistic pe care îl pregătesc pionierii din comuna Poenari, raionul Titu în cinstea alegerii noilor active pionierești.

ION PROTOPOPESCU activist cultural

Încotro duce drumul notelor bune

Am cunoscut anul trecut un băiat pe care era necăjită toată lumea. Şi colegii, şi părinţii, ba chiar şi prietenii lui cei mai buni. Se vedea treaba însă că lui nu-i păsa. Parcă nu observa şi nu înţelegea nimic. Se întîmpla (şi nu o dată, ci aproape în fiecare zi) să vină cu lecţiile neînvăţate, cu temele nefăcute. Pionierii încercau să-l ia la rost, să-l ajute. Ţi-ai găsit! Băiatul nostru nu-i lua în seamă. Continua să fie indisciplinat, neatent la ore, să fugă de la şcoală. Şi uite aşa, mai cu una, mai cu alta au trecut zilele, săptămînile, lunile, iar el s-a ales cu notele cele mai slabe din clasă, cu cele mai multe necazuri şi poate chiar cu cei mai puţini prieteni. Cine ar putea să-l stimeze pe un astfel de lasă-mă să te las? Toţi pionierii aveau diferite planuri; unul voia să se facă agronom, altul profesor. ...Şi el avea un vis: să devină tractorist. Dar tractoriştii care lucrau în comuna lor aveau o mulţime de cunoştinţe tehnice şi de cultură generală, adevăraţi specialişti. Se vedea cît de colo că dacă învăţaseră atît de bine la şcoala de mecanici agricoli, înseamnă că veniseră pregătiţi temeinic încă din şcoala elementară.

Nu ştiu cît de mult s-a lăsat în voia gîndurilor băiatul despre care v-am povestit, dar se pare că a înţeles că stima şi aprecierea colegilor n-o poate căpăta decît comportîndu-se ca un adevărat pionier. Sau, cine ştie, s-a gîndit că este băiat mare, că trebuie să-l preocupe viitorul. În orice caz, pentru mulţi din elevii actualei clase a VII-a el pare un nou coleg. Îşi ia conştiincios notiţe, este atent la ore, îşi face temele, se poartă frumos cu colegii, îi roagă să-i explice cînd nu înţelege ceva. N-a trecut decît o lună de cînd a început şcoala şi roadele s-au şi văzut: note bune şi foarte bune. Se vede că el a priceput că dacă vrei să-ţi împlineşti visele, trebuie să mergi pe drumul notelor bune...

Şi acum, un post-scriptum: băiatul despre care v-am povestit seamănă foarte bine cu pionierul Vişan Neagu din clasa a VII-a, de la Şcoala de 8 ani din comuna Ştorobăneasa, raionul Alexandria, regiunea Bucureşti.

ELENA MĂNESCU

Un nou cerc

În ziua deschiderii cercului, sala clasei a VII-a s-a dovedit a fi neîncăpătoare pentru numărul mare de copii dornici să frecventeze noul cerc de „Ştiinţe naturale şi agricultură". Multe au fost şi propunerile făcute de copii pentru buna activitate a cercului. Lescae Aneta dintr-a VII-a a venit cu un plan de împărţire a lotului experimental, Septar Iadighiar a propus să se facă experienţe de hibridare şi altoire, pe cînd Zbarcea Viorica a vorbit — nici mai mult, nici mai puţin — decît despre necesitatea irigării noului lot experimental!

Şi în privinţa temelor de cercetare pionierii au avut idei interesante. Trei elevi dintr-a VII-a A au propus să fie ei aceia care să se ocupe de referatul despre „Combaterea eroziunii şi degradării solului în regiunea Dobrogea cu aplicaţii practice la Isaccea". Tot pentru primul trimestru s-au mai propus cercetări în legătură cu „Influenţa mediului asupra dezvoltării plantelor", „Contribuţia omului la îmbunătăţirea şi ameliorarea raselor de animale".

De la şedinţa de deschidere a cercului au trecut mai bine de două săptămîni, iar astăzi, pe lotul experimental, se lucrează din plin.

Şcoala medie Isaccea, regiunea Dobrogea

R. ADRIAN

Două prietene şi... un proverb

„Ce poţi face azi, nu lăsa pe mîine". Îl ştiţi cu toţii, e un vechi proverb. Îl ştiu şi pionierele Bălan Carmen şi Macoveiciuc Angela din clasa a VII-a B, de la Şcoala de 8 ani nr. 4 din Suceava. Dar nu numai atît. Ele se străduiesc zilnic să-l aplice. Să vă povestesc cum.

În clasă e linişte. Tovarăşa profesoară de limbă şi literatură romînă întreabă. De data aceasta răspund tocmai ele. Răspund frumos, concis, cu exemple concrete. „S-au pregătit bine pentru lecţia de azi" mi-am spus.

Aşa şi era.

Cinci minute mai tîrziu. Se predă folclorul. Prietenele noastre ascultă cu atenţie, notează. Angela n-a înţeles ceva şi nu se sfieşte să ceară lămuriri.

— Carmen şi Angela vin zi de zi cu lecţiile foarte bine învăţate, dau mereu răspunsuri bune, mi-au spus colegii.

— Şi Tudor Elena, şi Amariei Sonia procedează la fel, a adăugat altcineva.

— Sînt mulţi pionieri în clasa lor care învaţă bine. Şi aceasta pentru că nu lasă nici o lecţie neînvăţată. Ştiu că golurile în studiu duc la cunoştinţe netemeinice, a ţinut să precizeze şi tovarăşa profesoară.

Într-adevăr, deşi abia a trecut o lună de la începutul anului şcolar, s-au primit multe note bune. În catalog, în dreptul multor pionieri stau mîndre note de 8, 9 şi 10.

— Cum învăţaţi? le-am întrebat pe cele două prietene.

— Cum să învăţăm?! Citim notiţele, ne facem exerciţiile, trecem la lecţia din carte pe care o citim o dată, de două ori... Apoi ne scriem temele. Şi aşa mereu, zi de zi. Aplicăm, ne-au spus ele glumind, vechiul proverb: „Ce poţi face azi, nu lăsa pe mîine".

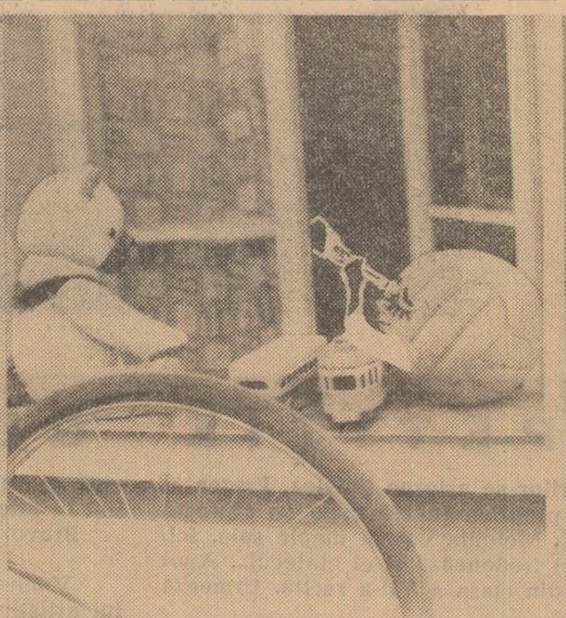
Bravo, fetelor, aşa e bine!

GETA COSTIN

În fiecare zi, la ora 16, Săndel devine foarte preocupat.

Prietenii săi sînt intrigaţi. Oare i-a uitat?

Ca să ajungi la Săndel, treb să treci peste Maria Sa Ceas nicul, şi asta e foarte gre

Iată cum învață ei

Un colectiv bun te ajută, te îndrumă. Este însă foarte important să te ajuți tu însuți, în primul rînd! Lucrul acesta l-am văzut „pe viu" în unitatea de pionieri a Școlii medii nr. 7 din Timișoara.

Despre ce e vorba? În această școală sînt 1 077 de pionieri. La sfîrșitul anului școlar care a trecut, au promovat 1 075.

Deci marea majoritate a acestor pionieri învață bine. Noi am dat o cifră globală pe întreaga unitate. Dar vreau să vă spun că au existat — și noi sperăm să existe în continuare — detașamente întregi în care pionierii au obținut numai medii bune și foarte bune. De pildă, în detașamentul nr. 9 al claselor a IV-a A-E și B, din 84 de pionieri, 64 de pionieri au avut medii de la 8 în sus. Sau alt exemplu: în clasa a VII-a A au fost, în anul școlar trecut, 41 de pionieri. Au promovat cu toții. Și tot cu toții s-au prezentat și au luat examenele de admitere la școlile profesionale și medii.

Vreau să vă spun că asemenea rezultate nu surprind pe nimeni; ele se datoresc numai muncii de ani de zile, și de multă vreme fiecare sfîrșit de an școlar se prezintă aici cu rezultate din ce în ce mai bune. Aici, numai cine învață bine și se comportă pionierește e stimat de colegi. Cine nu...

Cunosc, de pildă, două exemple, care mi se par semnificative pentru seriozitatea cu care este privită în această școală munca de învățătură ca, de altfel, și celelalte sarcini pionierești. În clasa a IV-a, pionierii puseseră învățătura la loc de cinste. Din păcate, Bîgza Elena nu se prea emoționa cînd lua vreo notă proastă. Colegii ei și-au făcut multe griji în privința învățăturii Elenei. Au ajutat-o mai întîi să învețe, cum trebuie să învețe. Rezultatul a fost că Bîgza Elena a devenit o pionieră ce avea medii de la 8 în sus. În clasa a VI-a, Dumitrescu Gabriel, care nu era pionier, învăța tare slăbuț. Colegii lui l-au ajutat și astfel, Gabriel nu numai că a început să învețe bine, dar noul său fel de comportare l-a ajutat să devină pionier. Spiritul colectiv, colegialitatea au în această unitate un sens precis: pionierii să învețe bine cu toții. Să pășească în viață împreună, ca adevărați colegi, ca tovarăși.

E. SCHIBINSKI

In timpul liber

„Cum vă petreceți timpul liber?" Iată o întrebare la care elevii clasei a V-a B, de la Școala de 8 ani nr. 21 din Galați îți pot răspunde întotdeauna cu plăcere. Și aceasta pentru că ei știu nu numai să învețe bine, dar și să organizeze în colectiv acțiuni interesante, plăcute. Intr-o zi îi poți întîlni pe terenul de sport întrecîndu-se într-un concurs pentru „Cel mai bun alergător", într-o altă zi vizitează o întreprindere sau invită în mijlocul lor un muncitor feroviar. Astăzi, de pildă, s-au întîlnit să pregătească un număr festiv la gazeta de perete, număr dedicat alegerilor pionierești. Dar mîine, mîine ce vor face? S-o întrebăm pe Beldie Carmen, tocmai a venit la școală.

— Mîine vom merge la Teatrul de păpuși. Chiar acum am cumpărat bilete pentru piesa „Cartea cu Apolodor" de Gelu Naum.

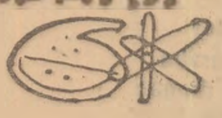
A doua zi dimineață, cei 30 de elevi ai clasei au poposit la Teatrul de păpuși. Cortina s-a ridicat și spectacolul a început. Cu atenție, copiii urmăresc peripețiile pinguinului Apolodor, pe care dorul de casă l-a îndemnat să plece spre locurile natale. Se vede că piesa le place copiilor. In drum spre casă, vor avea ce discuta!

A VENIT GHEORGHIȚĂ

Cînd a venit Gheorghiță în clasa noastră l-am primit cu mult drag. Vioi, gata oricînd să-ți fie tovarăș la joc ne-am împrietenit repede. Cu ajutorul nostru Gheorghiță reușește să-și respecte programul zilei, să acorde jocului doar atît cît trebuie. Să nu credeți însă că Gheorghiță e supărat pe noi că nu l-am lăsat să „rupă" nici un minut de la lecții pentru joacă. E chiar bucuros. Pînă acum a primit un 9 la istorie, un 8 la științele naturale și un 9 la geografie... Sîntem siguri că numărul notelor bune și foarte bune va crește. Știți de ce? Drăgoescu Gheorghe dorește din inimă să devină pionier. Dacă va merita pe deplin acest lucru cei mai bucuroși vom fi noi, prietenii lui.

SLABU VIRGINIA
Școala de 8 ani nr. 82, București

BUCURIA REVEDERII

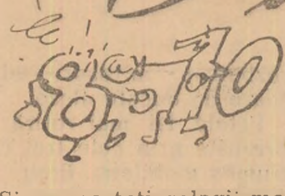
Fiecare școlar a așteptat cu nerăbdare ziua revederii cu școala, cu manualele noi — prietenele noastre bune. „Matematicienii" răsfoiau cu iuțeală cartea plină de exerciții și probleme, „geografii" se opreau îndelung la planșele cu hărți, iar „chimiștii" ardeau de nerăbdare să înceapă experiențele...

Bucuria întîlnirii cu învățătura se vede azi în catalogul clasei noastre. „Fizicienii" Boțoroagă Maria, Merti Ionel, Dobre Mihai au primit 9 și 10 la fizică.

După scrisoarea pionierei
MIHAI CEZARINA
Școala de 8 ani nr. 3, Giurgiu

Datoria ta de pionier
ÎNVĂȚĂTURA

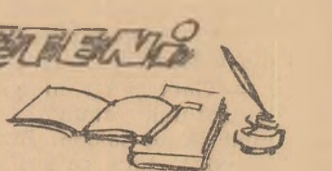
O hotărîre

Și eu, ca toți colegii mei, de altfel, am început din primele zile să învăț bine, lecție cu lecție. Am primit două note de 9! Odată însă, am stat cam mult la joacă. A doua zi, am luat un opt. Cum s-ar zice am dat puțin înapoi. Dar n-o să se mai întîmple!

MORARU GEORGEL
Școala de 8 ani nr. 1, Vaslui.

BUNI PRIETENI

Cu pionierii Ciubotea Ioana, Curcă Adrian, Popescu Ștefan, Vlădulescu Valentina și mulți alții, care au numai note bune și foarte bune ne mîndrim. Pe lîngă faptul că sînt fruntași la învățătură, ei sînt buni prieteni și își ajută cu drag colegii care au primit cîte o notă mică. Și aceasta, pentru că „prietenii buni sînt împreună mereu și la joacă, și la carte", cum obișnuiesc ei să spună.

După corespondențele lui **AGOPESCU TRAIAN** și **PREDIȘOR GRIGORE** de la Școala de 8 ani, comuna Olanu, regiunea Argeș.

Nu-i plăcut să te împotmolești tocmai la ultimul exercițiu...

Dar colega care locuiește în apropiere îți explică bucuroasă!

Ultima problemă pe ziua de azi. Ce să alegi: bicicleta sau mingea?

PE-UN PICIOR DE PLAI

Satul nostru-i floare-aleasă

De-ai să vii în sat la noi
l-oi vedea floare-n zăvoi;
mai demult trăiam pe-aici
plînși de foame și calici;
să spună frunza, că știe
cît ne-a fost viața pustie;
să spună vîntul hoinar
cît am mai tras la amar,
că suspinul ni-l ducea
învelit cu doina mea,
doina mea și-a oricui
surioara plînsului,
să spună pămîntul, spună,
și pe noapte mîndra lună,
c-am tras lîngă boi la plug
roși de chin și beteșug...

. . . .

Vino, frate, hai să vezi
poama coaptă pe livezi,
pîinea albă la cuptor,
sufletu-ncărcat de dor
să ajungem mai degrabă
comunismul, vreme dragă;
satul e floare de mac,
cîmpul — grădină pe plac.
muncim la gospodărie
cu soarele-n vălmășie —
vino să vezi case mari,
oameni mai gospodari,
că-i satul ca trandafirul
cînd îl mîngîie zefirul.

Culeasă din com. Săcălășeni, raionul Șomcuta Mare, de
ION SOCOL

EUGEN FRUNZA

GRIJA PENTRU CARTE

UN RĂSPUNS PE SĂPTĂMÎNĂ

Îmi place să vizitez bibliotecile și să observ mulțimea de cititori care frecventează aceste lăcașuri de cultură. Am constatat nu o dată, cu bucurie, că foarte mulți dintre oaspeții bibliotecilor sînt pionieri și elevi. Vin cîte unul sau în pîlcuri întregi, ca să predea cărțile citite și să împrumute altele. E un du-te vino care nu se mai sfîrșește și un zumzet ca de albine harnice. Privindu-i cum își aleg cărțile dorite și cum pleacă apoi spre casă, cu comoara sub braț, mă gîndesc întotdeauna la grija statornică ce-i înconjoară din partea partidului și a statului nostru. Toate căile cunoașterii le stau deschise; viitorul îi așteaptă cu brațele larg desfăcute.

Mi-am reamintit toate acestea citind o scrisoare, al cărei autor, de astă dată nu e elev, ci învățător. Este vorba de tovarășul Roman Precup, care ne aduce la cunoștință unele inițiative frumoase realizate la biblioteca raională din Tg. Lăpuș, regiunea Maramureș.

„În cursul vacanței de vară — scrie tovarășul Roman Precup — biblioteca raională a format două colective de pionieri care au ajutat la deservirea cititorilor, la recuperarea fondului de cărți, la aranjarea cărților în rafturi, la repararea cărților deteriorate, la organizarea unor manifestări cultural-educative ca: seri de basm, montaje literare, seri de poezie, expoziții și vitrine de cărți etc".

Ajutorul pe care pionierii îl dau bibliotecii raionale continuă și acum, după reluarea cursurilor în școli. Iar inițiativa bibliotecilor din Tg. Lăpuș, ca și activitatea rodnică a pionierilor, merită toată lauda. Aș dori să-i îndemn pe toți pionierii din țară să urmeze acest frumos exemplu.

Dar pentru că veni vorba de carte și bibliotecă, aș mai adăuga un îndemn.

Cartea e un lucru prețios. Mai mică sau mai mare, cu coperta roșie sau portocalie, cu poze sau numai cu scris mărunt de tipar, cartea conține învățăminte și frumuseți de care cugetul tău nu se poate lipsi. Cu multă trudă se nasc cărțile, închegate din gînduri neobosite și din flacăra vie a inimii. Ele pleacă în lume, către mintea și inima ta, ca să-ți îmbogățească viața și să-ți lumineze drumurile. De aceea, luînd o carte în mînă, se cere să o respecți și să o păstrezi cu dragoste. Cu atît mai mult cu cît această carte e dată spre folosința multor cititori, care se vor adăpa, pe rînd, din izvoarele ei limpezi.

Am văzut uneori în biblioteci cărți rupte, pătate, mîzgălite, îndoite în tot felul, cu coperți smulse și cu foi lipsă. Parcă ar fi trecut prin mari bătălii și s-ar fi întors pline de răni, schiloade și zdrențuite, în rafturile lor.

Cine oare și-a bătut joc de ele? Cine le-a murdărit fără să-i pese? Cine le-a folosit drept sugativă sau drept arme de luptă cu ciinii și pisicile?

Firește că nimeni altul decît acel cititor care nu prea știe ce-i buna cuviință și respectul pentru bunul obștesc.

E rușinos să privești asemenea cărți chinuite, dar și mai rușinos e să fi tu însuți „viteazul" care le-ai străpuns filele cu acul sau le-ai mototolit ca pe niște cirpe. Aceasta e o fărădelege!

Cine iubește cartea, acela o va păstra cu toată grija, ca pe un bun de mare preț. Cred că toți pionierii și elevii îmi vor da dreptate în această privință.

Hai, să vedem, de acum înainte, mai stricăm cărțile ori ba?

Eu sper din toată inima că fiecare pionier va apăra cartea de batjocură și va fi exemplu bun pentru toți ceilalți elevi.

Casa curată musafiri așteaptă...

— ...Mă duc acasă, că trebuie să vină mama de la fabrică!

Și fără altă explicație, Comșa Mariana dădu buzna pe ușă, urcînd repede scările. De fapt, îi spusese prietenei sale de la apartamentul 140, noutatea: că-și pun la ferestre perdele noi, de mătase. Ca-și vor cumpăra și mobilă nouă — că de, dacă te-ai mutat în casă nouă, nu se face să mai folosești mobila veche. Așa a zis mama!

Mitea Adina, școlăriță și ea în clasa a II-a, închise ușa după Mariana. Puse păpușile la locul lor, în dormitor, apoi se duse în sufragerie unde Constanța, sora mai mare, pionieră, potrivea un tablou pe perete. O ajută să-l fixeze. Apoi, cu mișcări repezi, aranjă o față albă, brodată, pe măsuța din mijloc.

— Gata și eu cu antena televizorului, anunță tata venind de pe balcon. Rosti asta cu voce tare, ca s-o zorească pe mama la bucătărie, de unde răzbăteau mirosuri ademenitoare de bucate alese.

Fetele își mai rotiră odată privirile prin cele trei camere, frumos mobilate. Erau mulțumite, toate se aflau la locul lor, totul strălucea de curățenie. Bunicuța, musafirul pe care îl așteptau, putea să sosească din clipă în clipă. Ce-o să se mai bucure cînd va vedea cît de frumos e noul apartament în care s-au mutat!

...Apartamentul 140, din blocul E — unul din frumoasele blocuri care au împodobit în ultimul timp Șoseaua Mihai Bravu din Capitală.

AL. PROFIRIU

Noua casă de cultură din Breaza, regiunea Ploiești
Fotos Gr. Prepeliță

LA ÎNCEPUT

Nu începuseră încă examenele de admitere cînd s-au cunoscut. S-au trezit frunte lîngă frunte, cercetînd niște mașini miniaturale, cu linii perfecte, de bunăseamă aidoma la înfățișare cu cele folosite în uzină, dar de proporții reduse.

— Nici nu-ți vine să crezi că le-au făcut elevii, spuse unul, neluîndu-și ochii de pe ele.

— Mi-ar place să construiesc și eu o astfel de mașină mică, care să meargă, adăugă celălalt, de asemenea, fără să-l privească pe băiatul de alături, copleșit de emoție.

Deodată își întoarseră privirile unul spre celălalt. Stătuseră de vorbă, fără măcar să se cunoască.

— Nicolae. Constantin Nicolae, întinse mîna primul care vorbise.

— Pe mine mă cheamă Cherteș Ion, se prezentă și celălalt.

— După cum se vede, vă plac mașinile, intră în vorbă un băiat mai răsărit, care observase emoția „bobocilor". Apropiindu-se de ei, adăugă, cu oarecare mîndrie în glas: pe unii din cei care le-au făcut îi veți cunoaște după examen, sînt în anul doi. Mulți însă au devenit de-acum muncitori, lucrează în uzină! Dar trebuie să știți un lucru: ca să ajungeți să construiți astfel de mașini, trebuie să porniți bine de la început

*

Sala de lectură găzduiește, ca întotdeauna după orele de curs, mulți elevi. Liniștea răspîndită în jur reflectă însuși sentimentul de respect pe care îl are fiecare față de carte, față de studiu. Se aude doar foșnetul filelor umplute cu rînduri de tuș, dezvăluind elevilor cunoștințe tehnice sau de literatură.

Pe o foaie de caiet, deasupra căruia stă aplecat un elev, au răsărit cîteva versuri umezile încă de cerneala proaspătă:

Școala-i nouă și curată
Porțile sînt larg deschise
Mintea noastră-ngîndurată
Copleșită e de vise.

Sînt vise ce se înfiripează zi de zi, prin sîrguință la învățătură, prin însușirea temeinică a meseriei în cadrul orelor de practică, în uzină. Și el, Stoenescu Eugen, viitor strungar, se află printre cei care au înțeles bine că numai astfel poți deveni un muncitor priceput.

Împreună cu el, la Școala profesională de pe lîngă Uzinele „23 August" din Capitală, învață și cei doi băieți care s-au cunoscut în pragul examenului de admitere. Pe acel care le-a vorbit atunci, nu l-au mai întîlnit printre elevi. Era pesemne absolvent, dar mai dăduse așa, pe la școală. Desigur însă că, unde lucrează, se bucură de aceeași apreciere ca și Marin Nicolae, oțelar acum în uzină, sau ca Chițoran Emil, Feldman Maxim, Tudorache Constantin și alți absolvenți, a căror măiestrie însușită de-a lungul anilor de școală, pe băncile școlii, și în uzină, și-au arătat-o și prin modelarea unor mașini în miniatură, lucrate cu precizie și care se află și acum în holul școlii, la expoziție. Nu l-au mai întîlnit pe prietenul lor, dar nu i-au uitat vorbele. Au pornit la drum, cum se spune, cu dreptul. Prima notă care s-a ivit în catalog, în dreptul numelui lui Constantin, este zece. Cherteș are pînă acum cîțiva de nouă. La fel ca ei sînt însă foarte mulți elevi aci, la școala profesională.

Avînd la dispoziție tot ce le trebuie — de la cărțile și rechizitele școlare, pînă la hrană și uniforma nou-nouță — totul gratuit, elevii se străduiesc să-și însușească cunoștințe temeinice încă de pe acum, pentru a deveni muncitori cu o înaltă calificare, oameni de nădejde.

AL. DINU IFRIM

PREZENŢE ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE ● PREZENŢE ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE ● PREZENŢE ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE ● PREZENŢE ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE ●

Prima expoziţie permanentă romînească din Africa

Realizările economiei, culturii şi ştiinţei romîneşti devin tot mai cunoscute şi apreciate în întreaga lume. Progresele economiei ţării noastre au creat posibilitatea dezvoltării schimburilor noastre comerciale cu aproximativ 80 de ţări. O contribuţie de seamă la mai buna cunoaştere a produselor romîneşti o aduc expoziţiile organizate de ţara noastră peste hotare şi participarea R. P. Romîne la numeroase tîrguri internaţionale. Este demn de reţinut faptul că participarea Romîniei la tîrgurile şi expoziţiile internaţionale găseşte ecou şi în ţările cu o economie în curs de dezvoltare, de care ţara noastră, în unele cazuri, nu este legată prin tradiţii comerciale. Pe această linie, la Knartum — Sudan a fost deschisă anul acesta prima expoziţie permanentă romînească din Africa.

PREZENŢE ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE ● PREZENŢE ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE ● PREZENŢE ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE ● PREZENŢE ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE ●

La Festivalul de la Vercelli, balerinii romîni au obţinut premiul I

La Vercelli, în Italia, s-a desfăşurat cel de-al 12-lea Festival internaţional de canto, dans, pian şi compoziţie „G. B. Viotti". La secţia de dans au participat din partea ţării noastre Ileana Iliescu şi George Cotovelea, prim-balerini la Teatrul de Operă şi Balet al R. P. Romîne.

La proba finală, care a avut loc la 6 octombrie, juriul secţiei de dans a acordat premiul I pentru dans „G. B. Viotti" pe anul 1963 balerinilor romîni. La concertul finaliştilor, din 7 octombrie, numerele prezentate de balerinii noştri s-au bucurat de un strălucit succes.

PREZENŢE ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE ● PREZENŢE ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE ● PREZENŢE ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE ● PREZENŢE ROMÎNEŞTI PESTE HOTARE ●

PENTRU VOI, COPII

UN DAR PENTRU PIONIERI

Pionierii din oraşul Roman au primit de curînd un dar frumos: o nouă sală de spectacole, cu o capacitate de 300 de locuri, scenă, cabină pentru proiecţie etc. Sala este amenajată în incinta Casei pionierilor.

CABINETE STOMATOLOGICE ÎN ŞCOLI

Pe lîngă multe şcoli elementare şi medii din Capitală funcţionează cabinete stomatologice pentru elevi. În aceste cabinete mii şi mii de elevi primesc gratuit asistenţă stomatologică, sînt trataţi împotriva tulburărilor dentare.

UN NOU COMPLEX ŞCOLAR

Recent, la Suceava a fost dat în folosinţă un nou complex şcolar în care funcţionează grupurile şcolare petrol-chimie şi economie forestieră. Complexul are 15 săli de clasă, este dotat cu laboratoare, ateliere pentru practică etc. Aici vor fi pregătiţi operatori chimişti în celuloză şi hîrtie, operatori chimişti sinteză şi extracţie, mecanici pentru aparate de măsură şi automatizare, electricieni etc.

„CUTIA CU BOMBOANE"

este titlul unui nou film de scurt metraj, realizat de cineaşti amatori de la uzina „Oţelul roşu" regiunea Banat. Inspirat din viaţa copiilor, filmul a fost primit cu multă căldură de către micii spectatori.

...E DRUM

...nă în miniatură, lucrată cu ...cizie de foşti elevi ai şcolii ...ale, azi muncitori fruntaşi

Clipe plăcute, instructive, în tovărăşia cărţilor...

MOZAIC

Cărţi şi manuscrise rare

Biblioteca „Saltikov-Scedrin" din Leningrad este renumită prin sala de cărţi rare existente aci. Numărul lor se ridică la peste 50 000 de piese. De asemenea, aci se găseşte cea mai bogată colecţie de ziare, circulare, manifeste din timpul Comunei din Paris, papirusuri egiptene datînd din secolul X î.e.n., pagini din caietele lu' Ludovic al XIV-lea, autografe ale lui Napoleon, printre care scrisoarea trimisă Kremlinului cu propuneri de pace adresate lui Kutuzov etc.

Veveriţe pe străzile oraşului...

Nu mică le-a fost mirarea locuitorilor din oraşul suedez Oestersund cînd au văzut într-una din dimineţile săptămînii trecute pîlcuri de veveriţe ţopăind pe la ferestre, pe străzi, prin copacii aleilor. Este vorba de o adevărată invazie de veveriţe coborîte după hrană din pădurile din nord, spre cîmpie. Numărul acestor veveriţe se ridică la milioane...

Costume de motociclişti pentru... căţei

La New York se poate cumpăra pentru orice rasă de cîine o pijama contra sumei de 25 de dolari, sau — nu vă miraţi — gene false cu numai 3 dolari şi 95 de cenţi. Printre ultimele noutăţi se numără costumele de motociclişti-căţei (vezi fotografia de mai sus) şi parfumurile. Numai la Manhattan s-au deschis pentru cîini 115 pensioane, cluburi şi magazine de modă. Aceasta în timp ce, în aceeaşi localitate, mulţi copii săraci nu au ce mînca.

Cel mai mic tablou

Cel mai mic tablou din lume aparţine pictorului Piero Busanera. Tabloul, care înfăţişează opt personaje, este atît de mic încît, pentru a acoperi un timbru poştal de dimensiuni obişnuite, sînt necesare 49 de tablouri de mărimea celui lucrat de Piero Busanera.

Noi preţuri la... sclavi

Ziarul „Fatat Al-Djasira" din Aden relatează că guvernul Arabiei Saudite a emis un decret prin care stabileşte noile preţuri ale... sclavilor! Potrivit acestui decret, proprietarii pot vinde cu 250 de lire sterline un sclav şi cu 350 de lire sterline o sclavă. Guvernul s-a obligat să suporte pentru proprietarii de sclavi diferenţa dintre preţurile vechi şi preţurile noi.

Şi aceasta se întîmplă în 1963! Sclavie în secolul cuceririi Cosmosului!

Stejarul din vale

Sus, pe cal, Mullah Mustafa pare mai mare. Poate arată aşa nu numai din pricina calului, ci şi a îmbrăcăminţii. Şalvarii prea largi pentru trupul lui subţirel, caftanul primit în dar de la „tizul" său, îl fac pe Mustafa să capete un aer de războinic încercat. Dar ceea ce constituie mîndria băiatului este brîul lung în care-şi ţine pumnalul şi micul pistolet capturat chiar de el, Mustafa, în timpul unei încăierări cu gărzile civile fasciste.

La vîrsta lui — Mustafa are numai 14 ani — băiatul ştie nu numai să poarte cu demnitate costumul naţional kurd, dar şi pentru ce anume luptă partizanii kurzi, fraţii şi prietenii săi, pentru ale căror drepturi şi libertate a jurat să lupte pînă la moarte.

De peste 2 000 de ani luptă poporul kurd pentru libertatea sa, pentru dreptul copiilor kurzi de a învăţa în limba maternă, pentru o viaţă omenească lipsită de chinul foamei şi exploatării cîinoase... Pentru toate acestea a dus lupte poporul lui Mustafa timp de peste două milenii împotriva cotropitorilor greci, romani, mongoli, perşi, turci...

Mustafa legă calul de un pomişor crescut chiar la intrarea în peştera Ursului şi coborî tiptil către vale. Este acolo, în vale, un stejar uriaş, bătrîn de sute de ani, ale cărui ramuri învăluie şoseaua ca un acoperiş. Acolo, pe crengile acelea noduroase e locul său de veghe. De acolo, de sus, cum vine întunericul el trebuie să stea şi să numere cîte motociclete trec, cîţi ostaşi de-ai guvernului irakian, cîte tunuri... De cîte ori n-a făcut el treaba aceasta grea de cercetare!...

...Sus, între crengi, Mustafa e numai ochi. Abia şoptit, buzele sale numără:... douăzeci... treizeci... cincizeci... O mulţime de soldaţi trec să răzbată în munţi, să ucidă femei şi copii, să ardă sate, să termine cu partizanii viteazului general kurd Mullah Mustafa Barzani...

Deodată — o pîrîitură; o creangă s-a rupt şi Mustafa fu cît pe-aci să se prăbuşească în faţa motorizatelor inamicului.

O maşină s-a oprit. S-a oprit şi a doua. Şi a treia... a patra... Întreaga coloană. Soldaţii înconjoară trunchiul uriaş al copacului, care l-a adăpostit pe Mustafa între crengile sale atîtea şi atîtea nopţi de veghe încordată.

Mustafa ocheşte cu pistolul cascheta unui ofiţer şi trage. Un foc... Încă unul... Şapte! Astea-s toate gloanţele şi abia trei duşmani au căzut răpuşi.

Un pistol răpăie în frunziş, dar o voce răguşită tună în noapte: „Prindeţi-l viu!"

Mustafa simte în el dorul de răzbunare. Va fi ucis, dar pînă atunci... Strînge pumnalul în dinţi — o săritură de panteră şi e în mijlocul duşmanilor. Dar braţe tari, de oţel îi prind mîinile. Pumni obişnuiţi să ucidă îl lovesc fără cruţare.

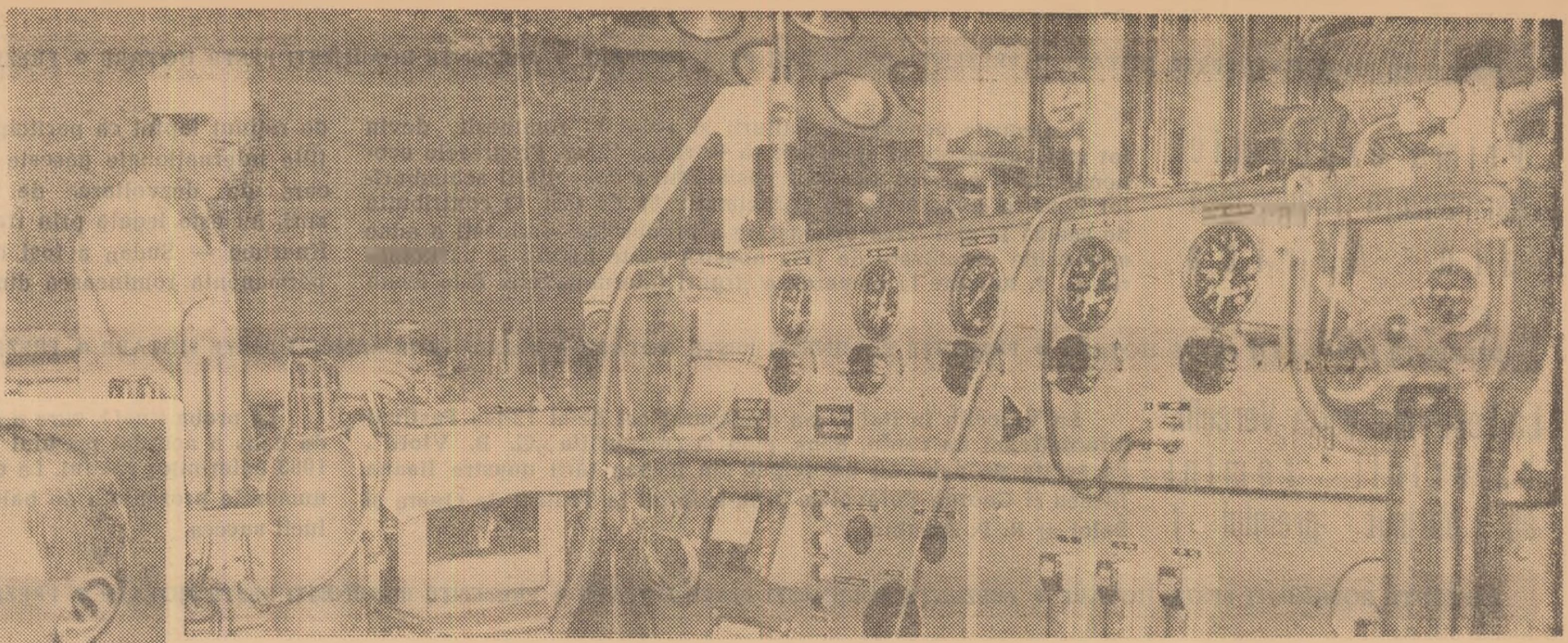
O frînghie groasă îl prinde de trunchiul uriaşului stejar. Dedesubt, trosnesc crengile uscate aduse în grabă de ostaşi. Apoi ordinul urlat de glasul dogit al ofiţerului; „Foc! Daţi foc crengilor!..."

O pălălaie uriaşă se încinge. Limbile de foc îi cuprind caftanul ponosit de copil sărman, îi îmbrăţişează trupul costeliv şi inima vitează. Dar Mustafa nu mai simte nimic. Ochii săi de vultur, cu priviri aprinse, s-au închis pentru totdeauna, iar viteazul său popor kurd a mai pierdut o inimă, tot atît de vitează, pe drumul său eroic către libertate.

EMIL EMANOIL

ŞTIINŢĂ ŞI TEHNICĂ

Cadre cu o înaltă pregatire şi aparatură modernă stau azi la dispoziţia bolnavilor pentru a-i însănătoşi.

În fotografie: aspect dintr-o sală de reanimare a spitalului clinic Fundeni din Bucureşti.

VICTOR BABEŞ

(1854—1926)

Victor Babeş, personalitate de frunte a ştiinţei romîneşti şi mondiale, a fost întemeietorul medicinei ştiinţifice din ţara noastră.

Tatăl său, Vincenţiu Babeş, era un cunoscut profesor şi ziarist patriot din Banat. Născut la 28 iulie 1854, Victor Babeş şi-a terminat studiile medii la Budapesta. Tot în acest oraş începe Facultatea de medicină, pe care o termină la Viena. La vîrsta de numai 18 ani, datorită pregătirii ştiinţifice căpătată este numit asistent la catedra de anatomie patologică a Facultăţii de medicină din Budapesta. Mai tîrziu îşi ia diploma de doctor în medicină la Viena şi apoi titlul de docent universitar la Budapesta, unde, în anul 1885, este numit profesor universitar. În laboratoarele din Viena, Berlin, are ocazia să lucreze alături de savanţi cu renume mondial printre care erau Robert Koch, Pasteur etc.

Împreună cu francezul Cornil a publicat la Paris în anul 1895 primul tratat de bacteriologie din lume. În cursul vieţii sale a publicat peste 1 200 de lucrări ştiinţifice din diferite domenii ale medicinii. Stabilindu-se la Bucureşti în anul 1887, Victor Babeş înfiinţează la Facultatea de medicină învăţămîntul de anatomie şi bacteriologie, strîngînd în jurul lui colaboratori pricepuţi, viitori savanţi şi ei.

Cercetările întreprinse de marele savant romîn au avut un rol însemnat în cunoaşterea şi combaterea a numeroase boli. În domeniul turbării, cercetările întreprinse de Victor Babeş i-au adus elogiul de a fi considerat după Pasteur, ca primul între cei mai mari cercetători ai acestei boli.

Educat de copil în spiritul dragostei faţă de poporul din care făcea parte, Victor Babeş a dovedit în întreaga sa viaţă patriotismul fierbinte, dragostea faţă de oamenii simpli, grija pentru bunăstarea şi sănătatea maselor muncitoare demascînd regimul burghezo-moşieresc, exploatarea crîncenă pe care o sufereau masele ţărăneşti, muncitorii de la oraşe. Datorită poziţiei sale patriotice şi cinstite, Victor Babeş a suferit numeroase persecuţii puse la cale de regimul burghezo-moşieresc, care nu vedea cu ochi buni poziţia lui democrată. El a demascat cauzele sociale care dădeau naştere pelagrei, „boala mizeriei" cum o denumea Babeş, arătînd răspunderea regimului burghezo-moşieresc care ducea o politică de exploatare sălbatică a ţărănimii muncitoare.

Regimul democrat popular cinsteşte marea personalitate şi valoarea deosebită a operei ştiinţifice a lui Victor Babeş. Viaţa lui constituie un exemplu de muncă pasionată pusă în slujba ştiinţei, a omului.

RODICA ALBU

INSTITUTUL METEOROLOGIC comunică...

Una din clădirile Institutului meteorologic din Bucureşti.

Încă în urmă cu mii de ani, oamenii priveau îndelung cerul. Ar fi vrut să-i descifreze enigmele; va fi senin ori furtună?

Cu timpul au aflat că forma norilor ca şi culoarea apusului de soare pot da uneori răspunsuri.

Cum va fi vremea mîine?

Institutul meteorologic comunică: „Azi, la ora 8 în Bucureşti, temperatura aerului a fost de...

Timpul probabil de mîine..."

La marginea oraşului Bucureşti, pe şoseaua ce duce spre Ploieşti, se află noile clădiri ale Institutului Meteorologic Central. Fiind înzestrat cu cele mai moderne şi perfecţionate aparate, meteorologii cercetează zi şi noapte fenomenele naturii.

La secţia sinoptică a Institutului Meteorologic Central din Bucureşti vin la intervale regulate pe calea undelor, prin telefon, prin teletip toate observaţiile transmise de centrele meteorologice din ţară şi străinătate. Pe baza lor specialiştii întocmesc hărţi care reflectă situaţia atmosferică pe teritoriul ţării noastre şi în întreagă emisferă nordică.

În activitatea Institutului meteorolog mai există un capitol deosebit de interesant: protecţia aviaţiei. Şi nu o dată se petrec scene de-a dreptul impresionante. Bunăoară, în Munţii Carpaţi s-a dezlănţuit o furtună puternică. Serviciul special meteorologic anunţă:

— Aici Clujul, aici Clujul... coborîţi sub nori, coborîţi sub nori.

— Aici YR 46. Urmez indicaţiile... Şi avionul este prevenit.

Climatologia se ocupă de siguranţa construcţiilor. Proiectanţii şi constructorii trebuie să cunoască o serie de date în legătură cu terenul pe care se va ridica construcţia.

Agrometeorologia, o altă secţie a Institutului se ocupă cu studierea condiţiilor optime pentru desfăşurarea muncilor agricole. Se fac prognoze cu privire la rezervele de apă în sol, a momentelor potrivite pentru efectuarea lucrărilor agricole de întreţinerea culturilor, a timpului de recoltare etc.

În activitatea meteorologică de perspectivă deosebim şi latura fizică atmosferică. Consecinţele calamităţilor naturii deseori pot fi evitate cunoscîndu-se din vreme starea timpului.

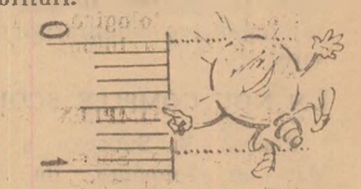
În laboratoare, pe platformele de observaţii, în ateliere, biblioteci — pe vîrfurile înalte ale munţilor, se desfăşoară o activitate intensă. Munca meteorologilor este de folos. Meteorologia în ţara noastră s-a transformat într-o ştiinţă complexă, în strînsă legătură cu toate domeniile vieţii economice.

M. NEGREA

Din lumea întreagă

1 500 de becuri într-o cutie de chibrituri

Întreprinderea de produse electrotehnice din Oberwissgach, regiunea Suhl (R.D.G.), produce becuri care sînt mai mici decît mărimea unui bob de orez. Asemenea lămpi miniaturale sînt folosite în medicină. Cel mai mic bec are un diametru de 1,4 mm şi o lungime de 8,5 mm. Aproximativ 1 500 din aceste becuri minuscule au loc într-o cutie de chibrituri.

Aparat Röentgen de mărimea unui măr

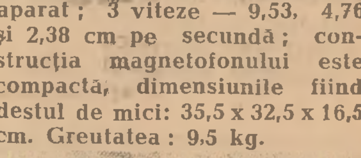
Uzina de aparate Röentgen din Moscova produce aparate ale căror dimensiuni nu depaşesc pe cele ale unui măr obişnuit.

Oamenii de ştiinţă au folosit ca sursă de radiaţie un fragment minuscul de tuliu radioactiv. Aparatul nu trebuie conectat la reţeaua electrică: el funcţionează în mod independent. O simplă apăsare pe buton duce la declanşarea lui.

Magnetofonul „M-8"

De două ori cîte 500 de minute — aceasta este durata programului care poate fi audiat la noul magnetofon „M—8" construit în R. P. Ungară. Iată cîteva caracteristici ale acestui aparat; 3 viteze — 9,53, 4,76 şi 2,38 cm pe secundă; construcţia magnetofonului este compactă, dimensiunile fiind destul de mici: 35,5 x 32,5 x 16,5 cm. Greutatea: 9,5 kg.

Televizorul „Cristal"

Industria radiotehnică din R. P. Bulgaria produce noi tipuri de televizoare. Printre acestea se remarcă televizorul „Cristal", care are diagonala ecranului de 59 cm şi se manipulează foarte simplu cu ajutorul clapelor din faţă.

Aparatul este format „mobilă" şi permite o recepţie foarte bună.

SPORT

„Insigna de polisportiv"

În curtea Școlii de 8 ani nr. 165 din Capitală e multă veselie, entuziasm. Se așteaptă să se dea startul întrecerilor atletice din cadrul concursului pentru „Insigna de polisportiv". Profesorul de educație fizică Nichiforescu Radu își controlează cronometrul, se aude comanda:

— Pe locuri... fiți gata... start!

Micii concurenți pornesc toți deodată. După o luptă încordată, pasionantă, elevul Dragnea Cristinel țîșnește dintre colegii săi, sprintează puternic reușind să acopere *distanța de 60 m plat* în 8,6 sec. Urmează în ordine Covaci Ion (9 sec.) Turc Iosif (9,5 sec) și Slavici Tudor (10 sec.)

Nici întrecerile la *săritura în lungime nu* i-au scutit de emoție pe micii concurenți. Mulți dintre ei reușesc să înregistreze rezultate frumoase chiar de la prima încercare. Elevul Dragnea Cristinel, aflîndu-se într-o formă deosebită, reușește și la această probă să ocupe primul loc cu 5,25 m. Pe locul doi s-a clasat Davidel Mihai cu o săritură de 4 m, iar pe locul trei Popescu Victor și Stan Dumitru (amîndoi cu 3,84).

La *aruncarea greutății* trebuie să subliniem faptul că foarte mulți dintre copii au participat la această probă pentru prima dată. Ei au făcut cunoștință nu de mult cu cercul de elan și cu greutatea de 4 kg. Cu toate acestea, greutatea aruncată de Dragnea Cristinel s-a oprit dincolo de 9 m, băiatul clasîndu-se astfel pe locul întîi. Locurile doi și trei sînt ocupate în ordine de Pătrulescu Radu (6,92 m) și Praisler Alexandru (6,40 m).

Demne de amintit sînt și rezultatele fetelor. Dînd dovadă de multă dîrzenie și ambiție, de o puternică dorință de a cuceri insigna de polisportiv, toate fetele au trecut cu bine „examenul" celor trei probe atletice, iar majoritatea au obținut rezultate mai bune ca norma cerută de concurs. În mod deosebit s-au evidențiat elevele Dobre Rodica, Negescu Aurora, Cumpănici Elena și Bălan Gabriela.

Atît pentru numărul mare de concurenți cît și pentru performanțele înregistrate de cei 150 de pionieri și școlari în cadrul concursului pentru „Insigna de polisportiv", competiția de la Școala de 8 ani nr. 165 poate fi socotită ca reușită.

NICOLAE BULGARU

CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE DE ATLETISM ALE R. P. ROMÎNE

În zilele de 12 și 13 octombrie a.c. s-au desfășurat pe Stadionul Republicii din Capitală Campionatele internaționale de atletism ale R. P. Romîne unde au participat atleți și atlete din 20 de țări din Europa, Africa și America.

Atleții noștri la aceste întreceri au avut o comportare foarte frumoasă. Printre sportivii romîni care au cucerit titluri de campioni internaționali se numără Alexandru Spiridon (2,08 m la înălțime) și Gheorghe Zamfirescu la 200 m plat (21,4 sec.).

La 1 500 m plat, englezul Simpson l-a întrecut în mare luptă pe Siegfried Valentin (R.D.G.) principalul favorit al acestei probe. Rezultatul excelent al lui Simpson a constituit una din marile surprize ale concursului.

Iată alți cîștigători: Masculin. 10 000 m plat Hanneman (R.D.G.) 30 min. 17 sec. 2 zecimi; 400 m.g. — Haid (Austria) 51,8 sec.; 20 km marș — Lindner (R.D.G.) 1 oră,35 min., 31 sec. 4 zecimi; lungime — Cochard (Franța) 7,58 m; greutate — Skobla (Cehoslovacia) 18,52 m; ciocan — Thun (Austria) 66,13 m; decatlon — Kamerbeek (Olanda) 7 676 puncte.

Feminin: 200 m plat — Raepke (R.D.G.) 23,7 sec.; 800 m — Gleichfeld (R.D.G.) 2 minute 9 sec. 6 zecimi; 4 × 100 m — R.D.G. 45,5 sec. pentatlon — Hinten (Olanda) 4 339 puncte.

ANUNȚ

A apărut numărul pe luna octombrie al revistei

„CRAVATA ROȘIE"

În paginile ei puteți găsi scenariul „Simboluri pionierești", pentru organizarea adunărilor pionierești;

Rubricile numărului cuprind articole noi, după cum urmează:

„FRUMOASĂ EȘTI PATRIA MEA" (Valea Dornelor), „SA STAM DE VORBA FARA CATALOG" (50 de minute — ora de clasă), „VREAU SĂ DEVIN OM CULT" (Cum să citim o carte), „O ÎNTREBARE ȘI UN RASPUNS" (De ce n-am voie ?), „SĂ CITIM ÎN CARTEA NATURII" (O călătorie spre centrul pămîntului) și altele;

Povestirile: „MISIUNEA A FOST ÎNDEPLINITA" de I. GRIN și „MINUSUL" de I. Străuț;

Interviul nostru cu Petre Luscalov;

O pagină de caricaturi umoristice și alta de aritmetică distractivă și curiozități științifice;

Reproduceri dintre cele mai bune lucrări ale participanților la concursul „AȘA E ȚARA MEA !"

Pentru dezlegătorii de rebusuri

Publicăm mai jos jocurile oferite spre dezlegare amatorilor de rebusuri de catre Casa de Economii și Consemnațiuni a R.P.R.

Dezlegătorii acestor jocuri vor primi numeroase și importante premii în obiecte și în librete de economii cu depuneri inițiale.

PREMIU COLECTIV — un magnetofon — pentru școala care, în raport cu numărul elevilor care o frecventează, va avea cel mai mare număr de participanți la dezlegările acestor jocuri.

PREMII ȘI MENȚIUNI INDIVIDUALE:

PREMIU I. Un aparat de radio cu tranzistori „Turist" și un libret C.E.C. cu o depunere inițială de 50 de lei.

PREMIU II. O bicicleta „Carpați" și un libret C.E.C. cu o depunere inițială de 50 de lei.

PREMIU III. Un aparat de fotografiat „Orizont" și un libret C.E.C. cu o depunere inițială de 50 de lei.

12 MENȚIUNI I, fiecare constînd într-un libret C.E.C. cu o depunere inițială de 100 de lei.

12 MENȚIUNI II, fiecare constînd într-un libret C.E.C. cu o depunere inițială de 50 de lei.

Aceste premii sînt oferite de C.E.C. cu prilejul „Săptămînii economiei".

Trimiteți dezlegările voastre pînă la 24 noiembrie a.c. data poștei, pe adresa: Redacției „SCÎNTEIA PIONIERULUI", Piața Scînteii nr. 1, București, cu mențiunea „Pentru concursul „C.E.C.".

Punguța cu mulți bani

ORIZONTAL: 2. *Păstrează cu folos economiile fiecăruia.* 4. *Localitate cu unități mari C.E.C.* 6. *Depuneri zilnice.* 8. *Crustacei.* 10. *Adriana (diminutiv).* 12. *Carne (monoverb).* 13. *Literă grecească.* 14. *Statut.* 16. *Prietenul nedespărțit al celor economi.* 18. *Casa Scînteii.* 20. *Interjecție.* 21. *Coș răsturnat!* 22. *Înalt (pop.).* 24. *Locul potrivit al fruntașilor.* 26. *Iute... foc!* 28. *Suma rămasă pe libret după ce s-a scos o parte din depuneri.* 29. *Din ea se extrag numerele cîștigătoare ale obligațiunilor C.E.C. etc.* 30. *Le oferă C.E.C. dezlegătorilor cîștigători ai acestui concurs.*

VERTICAL: 1. *Prin ea se face restituirea totală sau parțială a sumelor depuse la C.E.C. (pl.).* 2. *Citru.* 3. *Loc de depuneri și restituiri al banilor la C.E.C.* 5. *Se păstrează asupra operațiunilor de depuneri și restituiri la C.E.C.* 7. *Așa sînt cîștigurile oferite de C.E.C. depunătorilor săi.* 9. *Inginer (abrev.).* 11. *Unul din avantajele economisirii la C.E.C.* 14. *Sporesc prin depunere la C.E.C.* 15. *Cu libreț la C.E.C.* 16. *Așa cum au loc tragerile la sorți ale obligațiunilor C.E.C.* 17. *Părți dintr-o sumă de plată.* 19. *Locul unde elevii pot depune la C.E.C în colectiv (pl.).* 21. *Dobînda ce se acordă depunerilor pe un termen depășind 6 luni.* 23. *Coapsa calului.* 25. *A prisosi (trans.).* 27. *Întreprindere poligrafică.*

MIHAI PĂTRAȘCU

Metagramă anagramată

(XOXXXX)
(OXXXXX)

Triverb

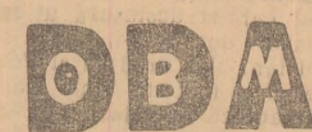
(6, 2, 3)

Scart

(XXOXXXX)

Triverb

(3, 7, 4)

Criptogramă

Pornind dintr-un anumit colț și urmînd o anumită cale, veți afla un înțelept îndemn.

```
        A
      N N M
    U T U E U
  I R S E P P S
P U A C ■ C E A O
  R A L A D C I
    E F I I C
      A M I
        N
```

Rebus Anagramat

(9, 2, 3)

Fuga consoanelor

_A___A_I
E_O_O_II_E
_OA___E
_E
_I__E_E
_E_

Problemă

Trei elevi au păstrat la C.E.C. timp de un an în total suma de 1 000 de lei.

Primul a avut depus cît al doilea și al treilea, iar al treilea un sfert din cît au avut, depuși primul și al doilea.

Ce sumă au ridicat fiecare de la C.E.C.?

DACĂ STAI SĂ JUDECI

Povestire de **Ștefan Zaides**
Desen de **Puiu Manu**

Poate că dacă n-ar fi căzut frunza aceea de castan, nu s-ar fi întîmplat nimic; dar frunza a căzut, iar el, școlarul de clasa a V-a, Voinescu Cristinel, a primit un... 6!

— Ei, și ce, 6 e notă mică? De ce n-am eu măcar cîte unul la fiecare materie?! — a oftat duios Popescu.

— Asta-i numai pentru că nu te-ai pregătit serios! — a spus Dumitrașcu, mustrîndu-l. Să iei un 6, auzi! Pînă nu-l vei transforma măcar în 9, să nu mai vorbești cu mine!

— Lasă, mă, Cristinele, că-l îndrepți tu pe 6 ăsta, nici o grijă — l-a bătut încurajator, pe umăr, Vidrașcu.

Și dacă ar mai fi rămas mult în bancă, Cristinel ar fi avut prilejul, desigur, să afle de la fiecare în felul său, și părerea celorlalți colegi. Dar și așa era el sătul de întîmplarea cu pricina.

„Cine-i de vină c-am luat 6?" — se tot întreba, mîhnit, sprijinind cu umărul dudul cel mare din curtea școlii. „Desigur, blestemata aceea de frunză! — murmură el. Dacă n-aș fi stat cu ochii la ea, s-o văd cum dănțuie în aer, profesorul nu m-ar fi scos la lecție. Așa... M-a văzut că nu-s atent și gata, m-a scos la tablă...".

Măsură lung, cu privirea, dudul care-și desfășura uriașa coroană deasupra-i, apoi se gîndi iar: „Ba, cred că și Teodorescu a fost de vină. Dacă nu se-apleca să-și ia penița de jos, profesorul nu m-ar fi văzut... Da, da — asta-i, Teodorescu e de vină! După ce că alaltăieri am împărțit cu el prietenește gogoașa, poftim ce serviciu mi-a făcut acum!"

Și tot stînd așa, sub dud, de toate-și amintea, numai de faptul că ieri după-amiază și-a pierdut timpul jucînd fotbal, nu! Și doar n-a stat așa, o jumătate de oră, ci pînă la victoria finală — 18—9! Abia spre seară și-a amintit de lecții! A citit în fugă odată, și acum, iată pocinogul — 6!

Acasă se întoarse abătut. Mîncă în grabă, apoi se repezi la ușă.

— Unde fugi? îl întrebă nedumerită mama.

— La fabrică, la tata... Sărut' mîna! și se făcu nevăzut.

Luase cu el carnetul de note — i-l va arăta tatii. Să vadă și el: ce, 6 e notă rea? „De ce să mă scoată pe mine din echipa de fotbal a școlii? Parcă aș fi corigent! Am luat un 6? Asta-i altceva! Las' că le-arăt eu! Tata-i deputat... o să intervină el, să audă Viorel și ceilalți din gura tatii că nu-i drept să mă suspende din echipă!... Am eu proptelele mele".

Păși sfios pragul uriașei hale.

Cînd intră Cristinel, tata era la „colțul roșu". Discuta, puțin mînios, cu un băietan de vreo 17 ani. Acesta își mototolea șapca în mîini, nervos și intimidat, și-l asculta tăcut pe tovarășul Voinescu.

— ...Ia dă, băiete, manualul ăla de istorie, de-acolo, din vitrină — îi ceru tata „ucenicului". Așa...

„Ucenicul" se uita surprins la tatăl lui Cristinel.

— ...Uite, citește aci, la pagina 43!

Băietanul — pe care, din discuție Cristinel află că-l cheamă Bendea — citi repede, curgător.

— ...Citește și la 69!

Bendea citi și la 69.

— Așa. Și la pagina 152... Și la 184...

Bendea citi peste tot.

— Ei, îți place? Se citește bine? Deslușești ușor totul?

— Da... Citesc... Literele-s toate clare...

— Te cred și eu — spuse tata, mîndru — e tipărit aci, la noi, la grafice 5! Dar ia citește și aici, și tata îi întinse o agendă deschisă la niște pagini pe care literele abia de erau imprimate cu o cerneală cenușie.

„Ucenicul" luă agenda, o apropie mult-mult de ochi, dar literele parcă-i tot fugeau. Citi un rînd și apoi pe al doilea... Obosi repede. Cînd trecu la al treilea rînd, se uită la tovarășul Voinescu, doar-doar i se va spune să înapoieze agenda, dar acesta tăcea, cu un aer ghiduș.

În sinea lui, Cristinel rîse, deși parcă se vedea și el în pielea lui Bendea. Nu aflase încă de la ce pornise discuția asta cu tatăl său, dar Cristinel era aproape sigur că tata o provocase numai și numai să-i dovedească lui Bendea că... nu lucrează bine. ...Cînd termină de citit al treilea rînd — și ce citit, pe silabe, ca la clasa I! — Bendea lăsă agenda pe masă și oftă sfîrșit.

— E greu, da? — rîse tatăl. Agenda asta era să apară la vitrina cu rebuturi. E tipărită tot aici, la noi, de unul Nelu Fătu. Am luat agenda să i-o arăt mîine, să-i facem o asemenea critică, să n-o uite multă vreme. Dacă apărea agenda la vitrina cu rebuturi, făcea de rîs tot atelierul.

— Dar agenda-i frumos legată! — interveni Cristinel.

— E, dar ce folos? — îi aruncă tatăl o privire. Cine va putea citi ceva în ea? Cui îi va folosi? Doar ai văzut și tu... — și se uită iar la Cristinel, bănuitor parcă, încît băiatul înțelese din privirea asta: „Parcă ghicesc de ce ai venit și tu, ai?".

— Totuși, cu puțină bunăvoință, se poate citi... — căută Cristinel să încheie.

— Mda — făcu tata — așa cum, cu puțină „bunăvoință", înțelegi tu ce spune un mut!

Cristinel simți ironia pișcătoare din vorbele tatălui și se roși.

„Dacă stai să judeci, așa-i!" — gîndi el.

— Noi, băiete, — continuă tata către Bendea, care-l asculta tot mai plouat — tot ce facem aci, în țara asta, pentru noi e, înțelegi? Țara a cui e? A noastră. Noi stăpînim ogoare, fabrici, școli, uzine, spitale, case de odihnă... tot, tot... Așa-i? Păi atunci de ce n-am face totul cît mai trainic, cît mai frumos? După mine, vii tu... După tine — copiii tăi... Deci tot noi, cum s-ar zice... Os din osul nostru... Și dacă noi lucrăm pentru noi, apăi atunci, frăție, lucrează cu nădejde!... Fii artist în meseria ta!... Să nu-ți fie rușine niciodată cu ce-a ieșit din mîinile tale...

Bendea arunca din cînd în cînd cîte o privire tovarășului Voinescu de parcă l-ar fi rugat: „Gata, meștere, am înțeles... numai nu mă mai fierbe atît!" Dar meșterul nu credea că-i vremea încă să termine. „Lasă, înțelege totul, flăcăule, să nu spui vreodată că nu te-am învățat" — spuneau parcă privirile meșterului.

— ...Asta-i, băiatule. La noi, fie el strungar, laminorist, cizmar sau lucrător în fabrica de conserve... fie el ce-o fi: muncitorul se străduie să dea lucru bun, de calitate. Și dacă-i așa, că toți muncesc bine, că fac lucrul ce-l au ei încredințat cît mai trainic și cît mai frumos, păi de ce să nu ne supărăm noi că tu ai luat un... un prăpădit de 6 la felul cum ai paginat cartea?

Cînd auzi de 6 — Cristinel alunecă deodată sub masă de parcă cineva i-ar fi tras scaunul și s-ar fi deschis o trapă sub el. Așadar, nefericitul de Bendea de-aia o-ncurcase așa de rău?! Și el, Cristinel, care...

„Ce bine e-n povești — se gîndea Cristinel, roșu ca para în obraji, ieșind de sub masă. Spui „deschide-te pămînt", și se deschide... Dacă s-ar deschide podeaua, să m-ascundă acum, ce bine ar fi!"

— ...Secretul, în viață, băiete — mai spuse tata, ridicîndu-se — e să nu-ți fie niciodată rușine să te uiți înapoi și să zici: uite, pe-acolo am trecut eu... Auzi? Ține-l minte de la mine... Asta-i!

Bendea se ridică și ieși, lăsînd în urma sa un „bună-ziua, meștere", rostit cu o jumătate de gură.

— Ei, de ce-ai venit? — îl iscodi tata, acum, pe Cristinel.

— Păi... așa... să văd... ce mai faci... — bîigui băiatul. Dar își reveni repede: ...Am stat însă prea mult la discuția asta și... acum mă duc să-mi fac lecțiile...

Tata se uită la Cristinel, dădu nedumerit din umeri, apoi își privi ceasul. Era aproape 4.

— Da, ar cam fi timpul s-o zbughești la lecții.

— La revedere, tată! — iuți Cristinel pasul, și se pierdu în imensitatea halii, printre mașini.

. . . .

Acum Cristinel stă în cameră și scrie. Nu scrie de mult timp. Și totuși, i-a auzi-l pe Popescu cum mai fluieră ca un cintezoi. Ăsta-i semnalul că afară, pe solar, s-a-ncins meciul.

— Eh, lua-l-ar naiba de meci! — oftează Cristinel. Las' să-mi termin lecțiile, că v-arăt eu meci, pe-urmă...

Faima detașamentului

de Gica Iuteș

Dacă vizitezi o școală, un oraș sau un șantier poți să vezi foarte multe lucruri interesante. Și dacă în aceste călătorii ai și un ghid bun, noutățile aflate sînt mai pline de conținut și de aceea și mai interesante. Sigur că asemenea călătorii sînt totdeauna plăcute. Și nici nu-i greu să le faceți. Eu am făcut o asemenea călătorie. E drept că nu mi-au reținut atenția nici peisajele, nici mijloacele de locomoție. Eram purtat cînd într-o școală, cînd într-alta, cînd într-un oraș, cînd într-altul și pe aici întîlneam fel de fel de pionieri și școlari. Ghidului meu nu-i scăpa nimic neobservat și trăgea cele mai potrivite concluzii din fiecare pățanie.

Pe Anuța a scos-o dintr-o încurcătură teribilă și atingîndu-l numai, cu vorbe de duh, l-a trecut pe Marcușan cel Mare prin cîteva peripeții în urma căruia a reușit să-și vadă chiar lungul nasului.

Cu vîrful peniței — probabil chiar penița cu care a făcut o călătorie fantastică pe o mare de cerneală — a schițat două portrete pe care le-a așezat unul lîngă altul. Liniștită și harnică, Tălmășan Anicuța pusă alături de „Tănțica". Portretele erau foarte reușite, dar cum s-a comportat Tănțica nu mi-a plăcut de aceea am tras peste ea cu cărbune negru... Cred că și voi ați fi făcut la fel.

Ghidul meu știa să facă o mulțime de lucruri uimitoare. Din urmele lăsate de „Mișî" pe cărămizi nearse a știut să facă urme în conștiința aceluiași zburdalnic, dar simpatic Mișî.

Și cu cîtă gingășie îi dă un bilet de tren lui State să-și petreacă vacanța la bunicul prietenului său Răducu...

Vă sfătuiesc să faceți neîntîrziat asemenea călătorii și vă recomand și ghidul. Se numește Gica Iuteș, autoarea interesantei cărți pentru pionieri și școlari: „Faima detașamentului".

M. C.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"